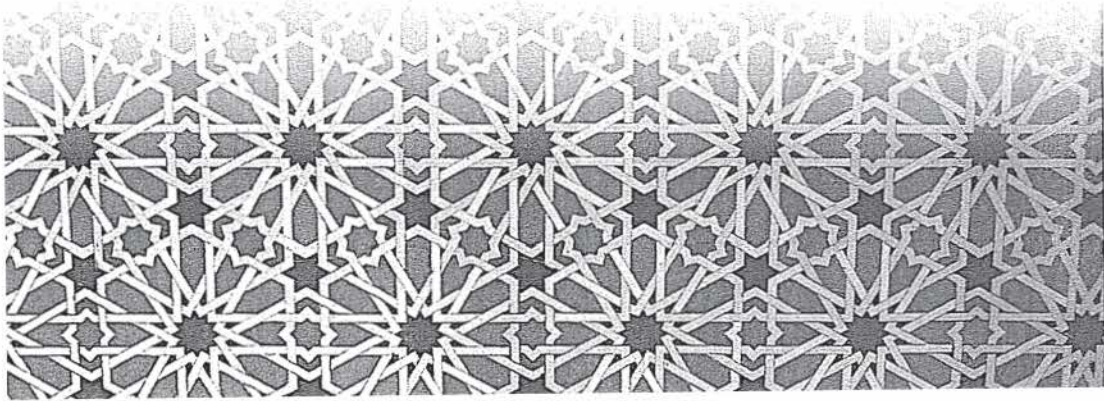

İmam Hüseyin'in (a.s.) AREFE DUASI

Galib Esedî'nin Bişr ve Beşir adındaki iki oğlu şöyle rivayet etmişlerdir: Arefe günü -Arafat'ta- İmam Hüseyin'in (a.s) huzurundaydık; İmam (a.s), beraberinde ailesi, çocukları ve takipçilerinden bir grup olduğu halde gayet huşu ve vakar içerisinde çadırından dışarı çıkıp Arafat dağının sol tarafında durarak yüzünü Ka'be'ye çevirdi ve yiyecek isteyen bir sâil gibi ellerini yüzünün hizasına kaldırarak şu duayı etmeye başladı:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ، وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ، وَلَا كُضْنِعِهِ صُنْعٌ
 صَانِعٌ، وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ، فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبِدَائِعِ، وَأَتَقَنَ بِحِكْمَتِهِ
 الصَّنَائِعِ، لَا تَخْفَى عَلَيْهِ الطَّلَائِعُ، وَلَا تَضِيعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ، جَازِي كُلِّ
 صَانِعٍ، وَرَائِشُ كُلِّ قَانِعٍ، وَرَاحِمُ كُلِّ ضَارِعٍ، وَمُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَالْكِتَابِ
 الْجَامِعِ، بِالنُّورِ السَّاطِعِ، وَهُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ، وَلِلْكُرْبَاتِ دَافِعٌ،
 وَلِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ، وَلِلجَبَابِرَةِ قَامِعٌ، فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ، وَلَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ،
 وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ، وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ، وَأَشْهَدُ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ، مُقِرًّا بِأَنَّكَ رَبِّي، إِلَيْكَ
 مَرْدِي، إِبْتِدَاءً تَنِي بِنِعْمَتِكَ قَبْلَ أَنْ أَكُونَ شَيْئاً مَذْكوراً، وَخَلَقْتَنِي مِنْ
 التُّرَابِ، ثُمَّ أَسْكَنْتَنِي الْأَصْلَابَ، آمناً لِرَيْبِ الْمُنُونِ، وَاخْتِلَافِ الدُّهُورِ
 وَالسِّنِينَ.

“Hamd Allah’a mahsustur; öyle bir zattır ki O’nun hükmünü geri çeviren, verdiği engelleyen olmaz. Hiçbir zanaatçının yaptığı O’nun yaptığı şey gibi değildir. O, büyük cömerttir. Her çeşit mahlûk yaratarak hikmetiyle yarattıklarını sağlam kıldı. Hiçbir sır O’na gizli kalmaz. Onun katında emanetler (ameller) asla zayi olmaz. Herkesi yaptığına karşılık mükâfatlandırır; kanat edenin işini düzene koyandır; kendisine yakarana merhamet eden, -kullarına- yararlı şeyleri ve kapsamlı Kitab’ı (Kur’an’ı) yayılan nuruyla indirendir. Duaları duyan (kabul eden), kederleri gideren, dereceleri yükselten ve zorbalanın kökünü kazıyandır. O’ndan başka ilâh yoktur. Hiçbir şey O’na denk olamaz. Eşi ve benzeri yoktur. İşitendir, görendir, latif ve habirdir (hiçbir şey O’na gizli kalmaz ve her şeyin inceliğinden haberdardır, agâhtır).

Allah’ım! Ben sana yöneliyorum; rabbaniyetine şehadet ediyorum ve ikrar ediyorum ki, Rabb’im sensin, dönüşüm sanadır; ben anlacak bir şey değilken kendi nimetinle beni var ettin. Beni topraktan yarattın; sonra beni sulplere yerleştirdin. Beni -var olmamı engelleyebilecek- her türlü vakıa, dönemlerin ve yılların değişimi ve olaylarından korudun.

فَلَمْ أَزَلْ ظَاعِنًا مِنْ صَلْبٍ إِلَى رَحِمٍ، فِي تَقَادِيمِ مِنَ الْأَيَّامِ الْمَاضِيَةِ،
وَالْقُرُونِ الْخَالِيَةِ، لَمْ تُخْرِجْنِي لِرَأْفَتِكَ بِي، وَلُطْفِكَ لِي، وَإِحْسَانِكَ
إِلَيَّ، فِي دَوْلَةِ أَيْمَّةِ الْكُفْرِ الَّذِينَ نَقَضُوا عَهْدَكَ، وَكَذَّبُوا رُسُلَكَ، لَكِنَّكَ
أَخْرَجْتَنِي لِلَّذِي سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى، الَّذِي لَهُ يَسَّرْتَنِي، وَفِيهِ أَنْشَأْتَنِي،
وَمِنْ قَبْلِ ذَلِكَ رُوِّفْتَ بِي بِجَمِيلِ صُنْعِكَ، وَسَوَابِغِ نِعْمِكَ.

فَابْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ مَنِيِّ يُمْنِي، وَأَسَكَنْتَنِي فِي ظُلُمَاتِ ثَلَاثِ، بَيْنَ
لَحْمٍ وَدَمٍ وَجِلْدٍ، لَمْ تُشْهِدْنِي خَلْقِي، وَلَمْ تَجْعَلْ إِلَيَّ شَيْئًا مِنْ أَمْرِي،
ثُمَّ أَخْرَجْتَنِي لِلَّذِي سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى إِلَى الدُّنْيَا تَامًا سَوِيًّا، وَحَفِظْتَنِي
فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِيًّا، وَرَزَقْتَنِي مِنَ الْغِذَاءِ لَبْنًا مَرِيًّا، وَعَطَفْتَ عَلَيَّ
قُلُوبَ الْحَوَاضِنِ، وَكَفَّلْتَنِي الْأُمَّهَاتِ الرَّوَاحِمَ، وَكَالَأْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ
الْجَانِّ، وَسَلَّمْتَنِي مِنَ الزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ.

Böylece asırlar boyu beni baba sulbünden anne rahmine aktardın. Şefkat, lütuf ve ihsanıyla beni, senin ahdini bozan ve peygamberlerini yalanlayan küfür ve dalalet önderlerinin saltanat sürdükleri bir zamanda dünyaya getirmedin. Sen beni, senden şefkat ve bana da lütuf olsun diye, hidayette benden öne geçenlerin (Hz. Muhammed'in -s.a.a-) zamanında dünyaya getirdin, hidayetini bana kolaylaştırdın ve bu hidayetle beni yoğurdun. Bundan önce de, güzel yaratılışın ve bol nimetlerinle bana şefkat gösterdin.

Beni -ikinci merhalede- nütmeden yarattın. Et, kan ve deriden ibaret olan üç zulmet arasına yerleştirdin. Yaratılışımı bana göstermedin ve bu hususta bana hiçbir şey bırakmadın. Sonra beni, önceden gerçekleştirdiğin hidayet için tam ve mükemmel bir yaratılışla dünyaya getirdin. Beşikte küçük bir çocuk iken beni her türlü tehlikeden korudun. Beni, en temiz gıda maddesi olan anne sütüyle rızıklandırdın. Koruyucuların kalplerini bana şefkatli kıldın. Şefkatli anneleri beni korumakla görevlendirdin, her türlü tehlike ve cinlerin nüfuzundan beni muhafaza ettin. Beni kusur ve noksanlıktan salim kıldın.

فَتَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنُ، حَتَّى إِذَا اسْتَهْلَكْتَ نَاطِقًا بِالْكَلامِ، أَتَمَمْتَ عَلَيَّ سَوَابِغَ الْإِنْعَامِ، وَرَبَّيْتَنِي زَائِدًا فِي كُلِّ عَامٍ، حَتَّى إِذَا اكْتَمَلَتْ فِطْرَتِي، وَاعْتَدَلْتُ مِرَّتِي، أَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتَكَ، بِأَنْ أَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ، وَرَوَّعْتَنِي بِعَجَائِبِ حِكْمَتِكَ، وَأَيَّقَطْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ، وَتَبَهَّهْتَنِي لِشُكْرِكَ، وَذِكْرِكَ، وَأَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ، وَفَهَّمْتَنِي مَا جَاءَتْ بِهِ رُسُلُكَ.

وَيَسَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ، وَمَنْنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ بِعَوْنِكَ وَلُطْفِكَ، ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خَيْرِ الثَّرَى، لَمْ تَرْضَ لِي يَا إِلَهِي نِعْمَةً دُونَ أُخْرَى، وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَايِشِ، وَضُنُوفِ الرِّيَاشِ بِمَنِّكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ عَلَيَّ، وَإِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ إِلَيَّ، حَتَّى إِذَا أَتَمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيعَ النِّعَمِ، وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقَمِ، لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلِي وَجُرْأَتِي عَلَيْكَ أَنْ دَلَلْتَنِي إِلَى مَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ، وَوَفَّقْتَنِي لِمَا يُزِلُّنِي لَدَيْكَ، فَإِنْ دَعَوْتُكَ أَجَبْتَنِي، وَإِنْ سَأَلْتُكَ أَعْطَيْتَنِي، وَإِنْ أَطَعْتُكَ شَكَرْتَنِي، وَإِنْ شَكَرْتُكَ زِدْتَنِي، كُلُّ ذَلِكَ إِكْمَالٌ لِأَنْعَمِكَ عَلَيَّ، وَإِحْسَانٌ إِلَيَّ، فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ، مِنْ مُبْدِيٍّ مُعِيدٍ، حَمِيدٍ مُجِيدٍ، تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ، وَعَظُمَتْ آلَاؤُكَ.

Şanın yücedir ey Rahim ve Rahman; konuşmaya başladığımda bana bol nimetlerini tamamladın, her geçen yıl beni daha fazla eğittin; yaratılışım kemale ulaşip aklım mutedil olunca, hüccetini bana farz kıldın; şöyle ki seni tanımayı kalbime ilham ettin ve beni kendinin ilginç hikmetlerine hayran bıraktın. Gökte ve yerde yarattığın varlıklar hakkında beni şuurlandırdın, bilinçlendirdin. Bana, şükürünü ve zikrini yerine getirmeği tembih ettin; sana itaat ve ibadet etmeği üzerime farz kıldın. Bana peygamberlerinin vasıtasıyla gönderdiğin hakikatleri anlama gücü verdin. Rıza ve teslim makamını kabullenmeyi (bu makama ulaşmayı) bana kolaylaştırdın.

Bu hususlarda, bana yardım edip lütufta bulunarak üzerime minnet bıraktın. Sonra beni en üstün topraktan yaratınca, benim için sadece bir çeşit nimete razı olmadın; en yüce lütufla ve sonsuz ihsanıyla çeşitli geçim vesileleri, nimet ve yiyeceklerle beni rızıklandırdın. Bana tüm nimetlerini tamamlayıp benden bütün belaları uzaklaştırdığında yine de cehaletim ve sana karşı cüretim, beni sana yaklaştracak vesileyi bana göstermene ve beni, katına yaklaştıracak şeye muvaffak etmene engel olmadı. Seni çağırdığımda bana icabet ettin, hacet istediğimde hacetimi verdin, sana itaat ettiğimde beni mükâfatlandırdın, şükrettiğimde bana nimetini artırdın. Bütün bunların nedeni bana nimetini tamamlayıp lütufta bulunmandır. Sen her türlü kusur ve noksanlıktan münezzehsin, münezzehsin; varlıkları yaratan ve meydana getiren ve tekrar kendine döndüren sensin. Hamda lâıyk olan sensin; şanın yücedir; isimlerin mukaddestir; nimetlerin büyüktür.

فَأَيُّ نِعْمِكَ يَا إِلَهِي أَحْصِي عَدَدًا وَذِكْرًا، أَمْ أَيُّ عَطَايَاكَ أَقْوَمُ بِهَا شُكْرًا،
 وَهِيَ يَا رَبِّ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ يُحْصِيَهَا الْعَادُّونَ، أَوْ يَبْلُغَ عِلْمًا بِهَا الْحَافِظُونَ،
 ثُمَّ مَا صَرَفْتَ وَذَرَأْتَ عَنِّي أَلَلَّهُمَّ مِنَ الضَّرِّ وَالضَّرَاءِ، أَكْثَرَ مِمَّا ظَهَرَ لِي
 مِنَ الْعَافِيَةِ وَالسَّرَاءِ.

وَأَنَا أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِحَقِيقَةِ ائِمَّانِي، وَعَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِينِي، وَخَالِصِ
 صَرِيحِ تَوْحِيدِي، وَبَاطِنِ مَكْنُونِ ضَمِيرِي، وَعَلَائِقِ مَجَارِي نُورِ بَصْرِي،
 وَأَسَارِيرِ صَفْحَةِ جَبِينِي، وَخُزُقِ مَسَارِبِ نَفْسِي، وَخَذَارِيفِ مَارِنِ عِزَّتِي،
 وَمَسَارِبِ سِمَاحِ سَمْعِي، وَمَا ضُمَّتْ وَأَطَبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَتَايَ، وَحَرَكَاتِ
 لَفْظِ لِسَانِي، وَمَعْرَزِ حَنَكِ فَمِي وَفَكِّي، وَمَنَابِتِ أَضْرَاسِي، وَمَسَاغِ
 مَطْعَمِي وَمَشْرَبِي، وَحِمَالَةِ أُمَّ رَأْسِي، وَبُلُوغِ فَارِغِ حَبَائِلِ عُثْقِي، وَمَا
 اشْتَمَلَ عَلَيْهِ تَامُورُ صَدْرِي، وَحَمَائِلِ حَبْلِ وَتِينِي، وَنِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِي،
 وَأَفْلَازِ حَوَاشِي كَبْدِي، وَمَا حَوَّثَهُ شَرَّاسِيفُ أَضْلَاعِي، وَحِقَاقُ مَفَاصِلِي،
 وَقَبْضُ عَوَامِلِي، وَأَطْرَافِ أَنَامِلِي وَلَحْمِي وَدَمِي، وَشَعْرِي وَبَشْرِي،
 وَعَضْبِي وَقَضْبِي، وَعِظَامِي وَمُخِّي وَعُرُوقِي، وَجَمِيعِ جَوَارِحِي،

Allah'ım! Hangi nimetini sayabilirim, hangisini hatırlayabilirim?! Veya hangi bağışlarının şükürünü yerine getirebilirim?! Ey Rabb'im! Senin bana nimetlerin, sayanların sayıp bitiremeyeceği ve bilmek isteyenlerin bilemeyeceği kadar çoktur. Allah'ım! Benden giderdiğin ve uzaklaştırdığın zorluk, zarar ve ziyanlar, sahip olduğum nimet ve afiyetten de çoktur.

İlahi! Ben imanımın hakikatiyle, kalbimde yer eden yakinle, ihlaslı tevhidimle, içimde saklı hakikatlerle, gözümün nurunun mecrasının bağlarıyla, anlımın safhasının hatlarıyla, solunum yolumun delikleriyle, burnumun yumuşak kemiğiyle, kulak perdemin ses algılayan organıyla, dudaklarımın içinde gizli olan şeyle, dilimin ses hareketiyle, üst ve alt çenemin irtibat merkezleriyle, dişlerimin çıktığı yerlerle, yiyecek ve içeceklerimi tatma duyumla, beynimi kapsayan kafatasımla, boyun damarlarımla, göğüs kafesimin kapsadığı organlarla, şah damarımla, kalbimin perdesinin avizesiyle, ciğerimin kenarına bitişen parçalarla, kaburgalarımın kapsadığı şeylerle, kaslarımın bağlandığı yerle, uzuvlarımın açılıp kapanışıyla, parmaklarımın ucuyla, etimle, kanımla, saçımla, derimle, sinirimle, bağırsağımla, kemiğimle, beynimle, damarlarımla, tüm uzuvlarımla

وَمَا انْتَسَجَ عَلَى ذَلِكَ أَيَّامَ رِضَاعِي، وَمَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي، وَنَوْمِي
وَيَقِظَتِي وَسُكُونِي وَحَرَكَاتِ رُكُوعِي وَسُجُودِي، أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ
وَاجْتَهَدْتُ مَدَابِلَ أَعْصَارِ وَالْأَحْقَابِ لَوْ عُمِرْتُهَا أَنْ أُؤَدِّيَ شُكْرَ وَاحِدَةٍ
مِنْ أَنْعَمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ الْمَوْجِبِ عَلَيَّ بِهِ شُكْرَكَ أَبَدًا
جَدِيدًا، وَثَنَاءً طَارِفًا عَتِيدًا.

أَجَلٌ وَلَوْ حَرَضْتُ أَنَا وَالْعَادُونَ مِنْ أَنَامِكَ، أَنْ نُحْصِيَ مَدَى إِنْعَامِكَ،
سَالِفِهِ وَآنِفِهِ مَا حَصَرْنَاهُ عَدَدًا، وَلَا أَحْصَيْنَاهُ أَمَدًا، هَيْهَاتَ أَنِّي ذَلِكَ
وَأَنْتَ الْمُخْبِرُ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ، وَالنَّبِيُّ الصَّادِقِ، وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا
تُحْصُوهَا.

صَدَقَ كِتَابُكَ اللَّهُمَّ وَإِنْبَاؤُكَ، وَبَلَغْتَ أَنْبِيَائُكَ وَرُسُلَكَ، مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ
مِنْ وَحْيِكَ، وَشَرَعْتَ لَهُمْ وَبِهِمْ مِنْ دِينِكَ، غَيْرَ أَنِّي يَا إِلَهِي أَشْهَدُ
بِجُهْدِي وَجِدِّي، وَمَبْلَغِ طَاعَتِي وَوُسْعِي، وَأَقُولُ مُؤْمِنًا مُوقِنًا، الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي لَمْ يَخْخُدْ وَلَدًا فَيَكُونُ مَوْزُونًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكَ فِي مُلْكِهِ فَيُضَادَّهُ
فِيمَا ابْتَدَعَ، وَلَا وَلِيٍّ مِنَ الدُّلِّ فَيُزِفِدَهُ فِيمَا صَنَعَ، فَسُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ، لَوْ
كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا وَتَفَطَّرَتَا.

ve bebek oluşumdan itibaren oluşan uzuvlarımla, yeryüzünün benden aldığı şeylerle, uykumla, uyaklığımla, sükunetimle ve yine rüku ve secdelerimin hareketleriyle tanıklık ediyorum ki, eğer asırlar boyu yaşasam ve senin nimetlerinden birinin şükürünü yerine getirmeye çalışsam, yerine getiremem; bunu ancak seni lütfünle yerine getirebilirim ki bunun kendisi de yeni, ebedi ve köklü bir şükürü gerektirmektedir.

Evet, ben ve sayanlar senin geçmiş ve gelecek nimetlerini saymaya veya nimetlerinin zamanlarını hesaplamaya çalışsak hiçbir zaman sayamayız. Ben kim senin nimetlerini saymak kim? Oysa sen konuşkan Kitab'ında ve sadık haberinde, "Allah'ın nimetlerini saymaya çalışsanız, sayıp bitiremezsiniz" buyurmuşsun.

Allah'ım! Peygamberlerin ve elçilerine iblağ edilen ve vahiyle onlara indirdiğin ve bu vasıta ile dini onlara yasadığın Kitab'ın ve haberlerin doğrudur. Ancak ben tüm çabam ve gayretimle kapasitemce inanarak ve yakın ederek diyorum ki: Hamd ve övgü, kendine miras alacak bir evlat edinmeyen, yaratılıştaki kendisine muhalefet edecek mülkünde ortağı olmayan ve dünyayı yaratışında kendisine yardım edecek bir yardımcısı olmayan Allah'a mahsusdur. Münezzehtir, münezzehtir -çocuğu ve ortağı olmaktan-. Eğer o ikisinde -gökte ve yerde- Allah'tan başka bir ilâh olsaydı, fesat çıkardı ve dağılırlardı.

سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يُعَادِلُ حَمْدَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ، وَأَنْبِيَائِهِ
الْمُرْسَلِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرَتِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ الْمُخْلِصِينَ وَسَلَّم.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَحْشَاكَ كَأَنِّي أَرَاكَ، وَأَسْعِدْنِي بِتَقْوَايِكَ، وَلَا تُشْقِنِي
بِمَعْصِيَتِكَ، وَخِزْ لِي فِي قَضَائِكَ، وَبَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ، حَتَّى لَا أَحِبَّ
تَعْجِيلَ مَا أَخْزَتْ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي،
وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي، وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي، وَالنُّورَ فِي بَصْرِي، وَالْبَصِيرَةَ
فِي دِينِي، وَمَتِّعْنِي بِجَوَارِحِي، وَاجْعَلْ سَمْعِي وَبَصْرِي الْوَارِثِينَ مِنِّي،
وَاصْضُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي، وَارْنِي فِيهِ ثَأْرِي وَمَارِبِي، وَأَقِرَّ بِذَلِكَ عَيْنِي.
اللَّهُمَّ اكْشِفْ كُزْبَتِي، وَاسْتُرْ عَوْرَتِي، وَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَاحْسَأْ شَيْطَانِي،
وَفُكِّ رِهَانِي، وَاجْعَلْ لِي يَا إِلَهِي الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى،
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي سَمِيعًا بَصِيرًا، وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا
خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي خَلْقًا سَوِيًّا رَحْمَةً بِي، وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا، رَبِّ
بِمَا بَرَأْتَنِي فَعَدَلْتَ فِطْرَتِي، رَبِّ بِمَا أَنْشَأْتَنِي فَأَحْسَنْتَ صُورَتِي، رَبِّ بِمَا
أَحْسَنْتَ إِلَيَّ وَفِي نَفْسِي عَافَيْتَنِي، رَبِّ بِمَا كَلَّاتَنِي وَوَفَّقْتَنِي.

Tek, bir, ihtiyacı olmayan, doğmayan ve doğrulmayan, eşi ve benzeri olmayan Allah münezzehtir. Allah'a hamdolsun; öyle bir hamd ki yakınlaştırılmış meleklerin ve gönderilmiş peygamberlerin hamdına denktir. Allah'ın salat ve selamı seçtiği kulu, peygamberlerin sonuncusu Muhammed'e ve onun tertemiz, arınmış ve muhlis kılınmış Ehl-i Beyt'ine olsun.”

Sonra İmam (as) gözlerinden yaşlar aktığı halde daha fazla bir rağbetle şöyle devam etti:

“Allah'ım! Seni görüyormuşum gibi beni kendinden korkut ve beni takvayla saadete kavuştur; sana karşı günah işleyerek kalbimi katılaştırma, takdirlerinde bana hayır ve bereket ver ki geciktirdiğin şeyin bana acele verilmesini ve acele verdiğin şeyin de geciktirilmesini istemeyeyim. Allah'ım! Nefsime zenginlik, kalbime yakın, amelime ihlas, gözüme nur, dinimde basiret ve bilinç ver ve azalarımı güçlü kıl, kulağımı ve gözümü (işiten ve gözümün nuru çocuklarımı) benim iki mirasçım kıl ve hakkımda zulmedene karşı bana yardım et ve bunda intikam ve galibiyetimi bana göster ve gözlerimi aydınlat.

Allah'ım! Sıkıntımı gider, kusurumu ört, hatalarımı bağışla, şeytanımı benden uzaklaştır, zimmetimi serbestliğe çıkar (üzerimde hiçbir hak kalmasın); ve ey Rabb'im, dünya ve ahirette benim için yüksek bir derece ver. Allah'ım! Beni yaratıp, duyan ve gören yaptığın için sana hamd olsun. Beni yaratmaya ihtiyacın olmadığı halde hakkımda bir rahmet olarak beni yarattığın ve azalarımı birbirine uygun, düzgün kıldığın için sana hamdolsun. Rabb'im; beni icat ettiğin ve yaratılışımı dengeli kıldığın gibi; Rabb'im, beni yarattığın ve yüzümü güzel kıldığın gibi; Rabb'im, bana ihsanda bulunduğun ve afiyet verdiğin gibi; Rabb'im, afetlerden koruduğun ve muvaffak kıldığın gibi.

رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَهَدَيْتَنِي، رَبِّ بِمَا أَوْلَيْتَنِي وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَعْطَيْتَنِي،
 رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِي وَسَقَيْتَنِي، رَبِّ بِمَا أَغْنَيْتَنِي وَأَفْتَيْتَنِي، رَبِّ بِمَا أَعْنَيْتَنِي
 وَأَعَزَّزْتَنِي، رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِي مِنْ سِتْرِكَ الصَّافِي، وَيَسَّرْتَ لِي مِنْ صُنْعِكَ
 الْكَافِي، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَعِنِّي عَلَى بَوَائِقِ الدُّهُورِ،
 وَضُرُوفِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ، وَنَجِّنِي مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَكُرْبَاتِ الآخِرَةِ،
 وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الأَرْضِ.

اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَاكْفِنِي، وَمَا أَخْذَرُ فَقِنِي، وَفِي نَفْسِي وَدِينِي فَاخْرُسْنِي،
 وَفِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي، وَفِي أَهْلِي وَمَالِي فَاخْلُفْنِي، وَفِي مَا رَزَقْتَنِي
 فَبارِكْ لِي، وَفِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي، وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي، وَمِنْ شَرِّ
 الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فَسَلِّمْنِي، وَبِذُنُوبِي فَلَا تُفْضَحْنِي وَبِسَرِيرَتِي فَلَا تُخْزِنِي،
 وَبِعَمَلِي فَلَا تَبْتَلْنِي، وَنِعْمَكَ فَلَا تَسْلُبْنِي، وَالنَّغِيرَكَ فَلَا تَكِلْنِي، إِلَهِي
 إِلَى مَنْ تَكِلْنِي إِلَى قَرِيبٍ فَيَقْطَعْنِي، أَمْ إِلَى بَعِيدٍ فَيَتَجَهَّمْنِي، أَمْ إِلَى
 الْمُسْتَضْعَفِينَ لِي، وَأَنْتَ رَبِّي وَمَلِيكَ أَمْرِي، أَشْكُو إِلَيْكَ غُرْبَتِي وَبُعْدَ
 دَارِي، وَهَوَانِي عَلَى مَنْ مَلَكَتَهُ أَمْرِي.

Rabb'im, nimet verdiğin ve hidayet ettiğin gibi; Rabb'im, seçtiğin ve bütün hayırlardan verdiğin gibi; Rabb'im, beni yedirdiğin ve içirdiğin gibi; Rabb'im, ihtiyacsız kıldığın ve hoşnut ettiğin gibi; Rabb'im, bana yardım ettiğin ve izzet verdiğin gibi; Rabb'im, bana keramet elbisesi giydirdiğin ve yarattığın şeylerden yeteri kadar bana verdiğin gibi Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle ve bana zamanın sıkıntıları, gece ve gündüzün çekişmeleri karşısında yardım et. Beni dünyanın ıstıraplarından ve ahiretin kederlerinden kurtar ve yeryüzünde zalimlerin yaptıkları -kötülüklerden beni koru.

Allah'ım! Endişelendiğim şeylerden bana güven ver, korktuğum şeylerden beni koru, nefsimi ve dinimi koru, yolculuğumda beni koru, mal ve ailemde benden geriye salih bir evlat bırak. Bana verdiğin rızıklara bereket ver. Beni kendi yanımda alçak gönüllü kıl ve halkın gözünde ise yücelt; cinlerin ve insanların kötülüğünden beni selamet kıl; günahımdan dolayı beni rezil etme, içimde gizli olan şeyden dolayı beni cezalandırma, amelimden dolayı beni (azap ve belalara) müptela etme, nimetlerini benden alma ve beni kendinden başkasına bırakma. Rabb'im! Beni kime bırakıyorsun? Akrabalık bağını koparacak olan bir akrabaya mı? Yoksa bana öfkelenen uzak ve yabancıya mı? Ya da beni zayıf düşürecek olan birine mi? Oysa sen benim Rabb'imisin, işlerimin sahibisin; garipliğimi, kimsesizliğimi ve menzilimin uzaklığını ve işlerimin sahibi kıldığın kimse karşısında zilletimi sana şikayet ediyorum.

إِلَهِي فَلَا تُحْلِلْ عَلَيَّ غَضَبَكَ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضِبْتَ عَلَيَّ فَلَا أَبَالِي سُبْحَانَكَ
غَيْرَ أَنْ عَافَيْتَكَ أَوْسَعُ لِي، فَاسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ
لَهُ الْأَرْضُ وَالسَّمَاوَاتُ، وَكُشِفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ، وَصَلِّحْ بِهِ أَمْرَ الْأَوْلِيَيْنِ
وَالْآخِرِينَ، أَنْ لَا تُمَيِّتَنِي عَلَى غَضَبِكَ، وَلَا تُنْزِلْ بِي سَخَطَكَ، لَكَ الْعُثْبَى،
لَكَ الْعُثْبَى حَتَّى تَرْضَى قَبْلَ ذَلِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، رَبِّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ
وَالْمَشْعَرِ الْحَرَامِ، وَالْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِي أَحَلَلْتَهُ الْبَرَكَةَ، وَجَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْنًا.
يَا مَنْ عَفَا عَن عَظِيمِ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ، يَا مَنْ أَسْبَغَ التَّعْمَاءَ بِفَضْلِهِ، يَا
مَنْ أَعْطَى الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ، يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي، يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي،
يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي، يَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمَتِي، يَا إِلَهِي وَآلِهِ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، وَرَبِّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، وَرَبِّ
مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الْمُتَّجِبِينَ، مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالزَّبُورِ
وَالْفُرْقَانِ، وَمُنْزِلَ كَهْيَعَصِ وَطِهَ وَيَسَ، وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ، أَنْتَ كَهْفِي
حِينَ تُعِينِي الْمَذَاهِبُ فِي سَعَتِهَا، وَتَضِيقُ بِي الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا، وَلَوْلَا
رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ، وَأَنْتَ مُقِيلُ عَثْرَتِي، وَلَوْلَا سِتْرُكَ إِيَّايَ
لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ، وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنُّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي، وَلَوْلَا
نُصْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ.

Allah'ım! Gazabını bana helal kılma; eğer sen bana gazap etmezsen başkalarından endişem olmaz. Münezzehsin sen. Senin bana afiyetin geniştir; o halde senden diliyorum ki ey Rabb'im, yeryüzünün ve göklerin kendisiyle aydınlandığı, karanlıkların aydınlığa kavuştuğu ve öncekilerin ve sonrakilerin kendisiyle ıslah olduğu veçhinin nuru hürmetine beni gazabın üzerine öldürme, öfkeni benim üzerime indirme, kötülükten vazgeçmek ve hoşnutluk sana aittir; bundan (ölmeden) önce benden razı olabilirsiniz. Senden başka hah yoktur. Mekke'nin, Meş'aru'l-Haram'ın, bereketli ve insanlar için güvenli kıldığın Beyt-ul Atik'in Rabb'isin.

Ey sabırlı çok günahları bağışlayan, ey lütfüyle nimetleri indiren, ey kendi keremiyle çok büyük bağışta bulunan, ey zor günlerimde dayanağım, ey yalnızlığında arkadaşım, ey sıkıntılarında imdadıma koşan ve ey veli nimetim benim! Ey Rabb'im ve babalarım İbrahim, İsmail, İshak ve Yakub'un Rabb'i ve ey Cebrail, Mikail ve İsrail'in Rabb'i ve ey peygamberlerin sonuncusu Muhammed'in ve onun seçkin Ehl-i Beyt'inin Rabb'i ve ey Tevrat, İncil, Zebur ve Furkan'ı (Kur'an'ı) indiren, Kâf Ha Ya Ayn Sâd, Tâ Hâ, Ya Sîn ve Kur'an-ı Hekim'in Rabb'i! Yollar tüm genişliğine rağmen bana zorlaşınca ve yer tüm bolluğuyla bana daralınca sığınağım sensin; eğer senin rahmetin olmasaydı kesinlikle ben helak olanlardan olurum. Beni hatalardan alıkoyan sensin; eğer benim -günahlarımın- üzerini örtmeseydin kesinlikle rezil olanlardan olurum. Yardımınla düşmanlarıma karşı beni destekleyen sensin; eğer senin yardımın olmasaydı mağlup düşenlerden olurum.

يا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُومِ وَالرِّفْعَةِ، فَأَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَعْتَرُونَ، يا مَنْ جَعَلَتْ
 لَهُ الْمُلُوكُ نَيْرَ الْمَدَلَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ، فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ، يَعْلَمُ
 خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، وَعَظِيبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَزْمِنَةُ وَالذُّهُورُ، يا
 مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ، يا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ إِلَّا هُوَ، يا مَنْ لَا يَعْلَمُ
 مَا يَعْلَمُهُ، إِلَّا هُوَ يا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ، وَسَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ،
 يا مَنْ لَهُ أَكْرَمُ الْأَسْمَاءِ.

يا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا، يا مُقَيِّضَ الرِّكْبِ لِيُوشَفَ فِي الْبَلَدِ
 الْقَفْرِ، وَمُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبِّ وَجَاعِلَهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكًا، يا رَادَّهُ عَلَى
 يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنْ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ، يا كَاشِفَ الضُّرِّ
 وَالْبَلْوَءِ عَنْ أَيُّوبَ، وَمُمْسِكَ يَدَيَّ إِبْرَاهِيمَ عَنْ ذَبْحِ ابْنِهِ بَعْدَ كِبَرِ سِنِّيهِ،
 وَفَنَاءِ عُمَرِهِ، يا مَنْ اسْتَجَابَ لِزَكَرِيَّا فَوَهَبَ لَهُ يَحْيَى، وَلَمْ يَدْعُهُ فَرْدًا
 وَحِيدًا، يا مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ، يا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِبَنِي
 إِسْرَائِيلَ فَأَنْجَاهُمْ، وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ مِنَ الْمُغْرَقِينَ، يا مَنْ أَرْسَلَ
 الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ.

Ey yücelik ve üstünlüğü kendine has kılan, izzetiyle dostları aziz olan, ey padişahların boynuna zillet halkasını geçiren ve heybetinden padişahların kendisinden korktuğu zat; ey gözlerin ihane-tini ve göğüslerde gizli olanı, zaman ve asırların geleceklerini bi-len; ey nasıl olduğunu kendisinden başka hiç kimse bilmeyen, ey ne olduğunu kendisinden başkası bilmeyen, ey yeryüzünü su üstüne sıkıştıran ve gökyüzüyle (uzun tabakasıyla) havayı kapatan, ey en güzel isimler kendisinin olan,

Ey hiçbir zaman kesilmeyen ihsan sahibi, ey -Mısır- kervanını Yusuf'u kurtarmak- için Kafr çölünde tutup onu kuyudan çıkararak, ey Yusuf'u kölelikten sonra padişah yapan, ey üzüntüden gözleri ağardıktan sonra üzüntüsünü sabırla gizleyen Yakub'a Yusuf'u döndüren, ey Eyyub'tan zorluk ve sıkıntıyı gideren ve yaşlandıktan sonra -çocuk sahibi olan- İbrahim'in elini, oğlunu kesmekten alıkoyan, ey Zekeriyya'nın duasını kabul ederek ona Yahya'yı veren ve onu yalnız ve kimsesiz bırakmayan, ey Yunus'u balığın karnından dışarı çıkararak, ey denizi İsrailoğulları için yarıp onları kurtaran, Firavun ve ordusunu boğan, ey rüzgârları rahmet -yağmuru- müjdeleyicisi olarak gönderen.

يا مَنْ لَمْ يَعْجَلْ عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ، يا مَنْ اسْتَنْقَذَ السَّحْرَةَ مِنْ بَعْدِ
 طُولِ الْجُحُودِ، وَقَدْ غَدَوْا فِي نِعْمَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ، وَيَعْبُدُونَ غَيْرَهُ، وَقَدْ
 حَادُّوهُ وَنَادَوْهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ، يا اللَّهُ يا اللَّهُ، يا بَدِي يا بَدِيْعاً لا نَدُّ لَكَ، يا
 ائِماً لا نَفَادَ لَكَ، يا حَيّاً حِينَ لا حَيٍّ، يا مُحْيِي المَوْتى، يا مَنْ هُوَ قَائِمٌ
 عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ، يا مَنْ قَلَّ لَهُ سُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي، وَعَظُمَتْ
 خَطِيئَتِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي، وَرَانِي عَلَى المَعاصِي فَلَمْ يَشْهَرْنِي.

يا مَنْ حَفِظَنِي فِي صِغْرِي، يا مَنْ رَزَقَنِي فِي كِبْرِي، يا مَنْ أَيَّدَنِي عِنْدِي
 لا تُحْصَى، وَنِعْمُهُ لا تُجَازَى، يا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَالإِحْسَانِ،
 وَعَارَضْتُهُ بِالإِسَاءَةِ وَالْعِضْيَانِ، يا مَنْ هَدَانِي لِلإِيمَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَعْرِفَ
 سُكْرَ الإِمْتِنَانِ، يا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضاً فَشَفَانِي، وَعُزِياناً فَكَسَانِي، وَجَائِعاً
 فَأَشْبَعَنِي، وَعَطْشَاناً فَأَزْوَانِي، وَذَلِيلاً فَأَعَزَّنِي، وَجَاهِلاً فَعَرَّفَنِي، وَوَحِيداً
 فَكَثَّرَنِي، وَغَائِباً فَزِدَّنِي، وَمُقِيلاً فَأَعْنَانِي، وَمُنْتَصِراً فَنَصَرَنِي، وَغَنِيّاً فَلَمْ
 يَسْلُبْنِي، وَأَمْسَكْتُ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَأَبْتَدَأَنِي.

فَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ، يا مَنْ أَقَالَ عَثْرَتِي، وَنَفَسَ كُزْبَتِي، وَأَجَابَ دَعْوَتِي،
 وَسَتَرَ عَوْرَتِي، وَغَفَرَ ذُنُوبِي، وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي، وَنَصَرَنِي عَلَى عَدُوِّي، وَإِنْ
 أَعَدُّ نِعْمَكَ وَمِنَّكَ وَكَرَائِمَ مَنَحِكَ لا أُحْصِيهَا.

Ey kendine karşı günah işleyen kullarını cezalandırmada acele etmeyen, ey sürekli senin nimetlerinle nimetlendikleri ve senin rızıkını yedikleri halde diğerlerine tapmakta olan sihirbazları, uzun bir zaman inkâr edip sürekli kendisine düşmanlık etmeleri, karşı çıkmaları ve peygamberlerini yalanlamalarından sonra kurtaran; ya Allah, ya Allah; ey kâinatı yoktan var eden, ey eşi olmayan yaratıcı, ey hiçbir zaman fani olmayacak sürekli, ey hiçbir diri olmadığı zaman diri olan, ey ölüleri dirilten, ey herkesin başına kazandığını getiren, ey kendisine az şükrettiğim halde beni mahrum etmeyen, hatalarım çok olmasına rağmen beni rezil etmeyen, beni günah işlerken gördüğü halde insanlara tanıtarak haysiyetimi dökmeyen.

Ey küçüklüğümde beni koruyan, ey büyüdüğümde beni rızıklandıran, ey bana sayısız bağışlarda bulunan ve nimetlerini telafi edemediğim; ey bana hayır ve ihsanla yönelen, benim ise kendisine günah ve isyanla yöneldiğim, ey nimetine şükretmeyi öğrenmeden beni imana hidayet eden, ey hastayken çağırdığımda bana şifa veren, çıplakken beni giydiren, açken beni doyuran, susuzken beni suya doyuran, zelilken bana izzet veren, cahilken beni bilgilendiren, yalnızken -yalnızlığımı- çokluğa dönüştüren, gayıp ve vatanımdan uzakken beni geri döndüren, fakirken beni zenginleştiren, yardım istediğimde bana yardım eden, zenginken nimetini benden almayan ve bütün bunları senden istemekten sakındığım halde kendiliğinden vermeye başlayan.

O halde hamd ve şükür sana mahsustur; ey sıkıntılarımı gideren, duamı kabul eden, kusur ve ayıbımı örten, günahımı bağışlayan, beni isteklerime kavuşturan ve düşmanıma karşı zafere ulaştıran; eğer senin nimetlerini, bağışlarını ve değerli ihsanlarını saymaya kalkışsam, sayıp bitiremem.

يا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَنْعَمْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ،
 أَنْتَ الَّذِي أَجَمَلْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَفْضَلْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَكَمَلْتَ، أَنْتَ الَّذِي
 رَزَقْتَ، أَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَعْثَيْتَ، أَنْتَ
 الَّذِي أَقْتَيْتَ، أَنْتَ الَّذِي آوَيْتَ، أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ، أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ،
 أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ، أَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ، أَنْتَ الَّذِي عَفَرْتَ، أَنْتَ الَّذِي
 أَقَلْتَ، أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَعَزَّزْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَعَنْتَ، أَنْتَ
 الَّذِي عَضَدْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَيَّدْتَ، أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ، أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ،
 أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ، أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ
 دَائِمًا، وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصْبَأْ أَبَدًا.

ثُمَّ أَنَا يَا إِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْهَا لِي، أَنَا الَّذِي أَسَأْتُ، أَنَا الَّذِي
 أَخْطَأْتُ، أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ، أَنَا الَّذِي جَهَلْتُ، أَنَا الَّذِي عَفِلْتُ، أَنَا الَّذِي
 سَهَوْتُ، أَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ، أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ، أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ، وَأَنَا
 الَّذِي أَخْلَفْتُ، أَنَا الَّذِي نَكَّثْتُ، أَنَا الَّذِي أَقْرَزْتُ، أَنَا الَّذِي اعْتَرَفْتُ
 بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَعِنْدِي، وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْهَا لِي، يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ
 عِبَادِهِ، وَهُوَ الْعَنِيُّ عَنِ طَاعَتِهِمْ، وَالْمَوْفِقُ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْهُمْ بِمَعُونَتِهِ
 وَرَحْمَتِهِ.

Ey Mevlam! Minnet bırakan sensin, nimet veren sensin, ihsanda bulunan sensin, güzelleştiren sensin, üstün kılan sensin, mükemmelleştiren sensin, rızıklandıran sensin, muvaffak kılan sensin, bağıştta bulunan sensin, zengin yapan sensin, sermaye veren sensin, sığınak veren sensin, yeterli olan sensin, hidayet eden sensin, -hatalardan- koruyan sensin, -ayıbımı- örten sensin, bağışlayan sensin, mazeretimi kabul eden sensin, güç veren sensin, izzet veren sensin, yardım eden sensin, destek veren sensin, teyit eden sensin, zafer veren sensin, şifa veren sensin, afiyet veren sensin, ikram eden sensin, üstünsün, yücesin; o halde hamd sürekli sana hastır, sabit ve ebedi şükür sana mahsustur.

Ben ise ya Rabb'im! Günahlarımı itiraf ediyorum, günahlarımı bağışla; kötü yapan benim, hata yapan benim, günahına ısrar eden benim; cahillik yapan benim, gaflet eden benim, yanlışlık yapan benim, kendine dayanan benim, -günahında- kasıtlı olan benim, söz veren ve sözünde durmayan benim, ahdini bozan benim, -misakını- ikrar eden benim, nimetlerini itiraf eden ve sonra yine günahlarına dönen benim; o halde günahlarımı bağışla; ey kullarının günahları kendisine zarar vermeyen, kullarının itaatine ihtiyacı olmayan ve kullarından iyi amel yapanı kendi yardım ve rahmetiyle ona muvaffak kılan!

فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي وَسَيِّدِي، إِلَهِي أَمَرْتَنِي فَعَصَيْتُكَ، وَنَهَيْتَنِي فَأَزْتَكَبْتُ
نَهْيَكَ، فَأَصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةَ لِي فَأَعْتَذِرُ، وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرُ، فَبِأَيِّ
شَيْءٍ اسْتَقْبَلْتُكَ يَا مَوْلَايَ، أَسْمَعِي أَمْ يَبْصُرِي، أَمْ بِلِسَانِي، أَمْ بِيَدِي أَمْ
بِرِجْلِي، أَلَيْسَ كُلُّهَا نِعْمَكَ عِنْدِي، وَبِكُلِّهَا عَصِيَّتُكَ يَا مَوْلَايَ، فَلَكَ
الْحُجَّةُ وَالسَّبِيلُ عَلَيَّ، يَا مَنْ سَتَرْتَنِي مِنَ الْأَبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ أَنْ يَزْجُرُونِي،
وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْإِخْوَانِ أَنْ يُعَيِّرُونِي، وَمِنَ السَّلَاطِينِ أَنْ يُعَاقِبُونِي، وَلَوْ
اطَّلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَى مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي إِذَا مَا أَنْظَرُونِي، وَلَرَفَضُونِي
وَقَطَعُونِي. فَهَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِي بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعٌ ذَلِيلٌ، حَاصِرٌ
حَقِيرٌ، لَا ذُو بَرَاءَةٍ فَأَعْتَذِرُ، وَلَا ذُو قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرُ، وَلَا حُجَّةٍ فَآخْتِجُ، بِهَا،
وَلَا قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرِحْ، وَلَمْ أَعْمَلْ سُوءًا، وَمَا عَسَى الْجُحُودُ وَلَوْ جَحَدْتُ
يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي، كَيْفَ وَأَنْدَلِكَ وَجَوَارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ
عَمِلْتُ، وَعَلِمْتُ يَقِينًا غَيْرَ ذِي شَكٍّ أَنَّكَ سَائِلِي مِنْ عَظَائِمِ الْأُمُورِ، وَأَنَّكَ
الْحَكَمُ الْعَدْلُ الَّذِي لَا تَجُورُ، وَعَدْلُكَ مُهْلِكِي، وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِي،
فَإِنْ تُعَذِّبْنِي يَا إِلَهِي فَبِدُنُوبِي بَعْدَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ، وَإِنْ تَغْفِرْ عَنِّي فَبِحِلْمِكَ
وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ،
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ

O halde hamd sana mahsustur ey Rabb'im ve mevlam. Ey Rabb'im! Sen bana emrettin, ben ise sana itaatsizlik ettim; sen beni sakındırdın, ben ise senin sakındırdığın şeyi işledim; şimdi ise artık ne mazeret gösterebileceğim bir bahanem var ve ne de yardım alabileceğim bir desteğim. O halde hangi vesileyle sana geleyim ey mevlam?! Kulağımla mı, gözümlle mi, dilimle mi, elimle mi, ayağımla mı? Bunların hepsi, kendileriyle sana karşı itaatsizlik ettiğim senin nimetin değil mi?! Ey mevlam! Sen hücceti tamamladın ve yolu ben kendime kapadım -hakkısın ve ben sorumluyum-. Ey günahımı babalardan ve analardan örterek onların bana eziyetini önleyen, akrabalarımın ve kardeşlerimden örterek beni kınamalarını engelleyen, sultanlardan örterek beni cezalandırmalarına mani olan! Ey mevlam! Eğer senin benim hakkımda bildiğin şeyi onlar da bilseydiler bir daha bana bakmaz, beni kendilerinden uzaklaştırır ve ilişkilerini benden keserlerdi. Ey Rabb'im, şimdi ben ey mevlam, senin huzurunda huzu içinde, zelil, çaresiz ve hakirim; ne mazeret getireceğim bir bahanem, ne yardım alabileceğim bir desteğim, ne sebep gösterebileceğim bir delil var; ne de günah işlemediğimi ve çirkin bir iş yapmadığımı söyleyebilirim ve eğer inkâr edecek olsam da ey mevlam, bunun bir yararı olmaz bana! Nasıl yapabilirim ki bunu, oysa tüm uzuvlarım aleyhime tanıklırlar ve ben kesinlikle biliyorum ki büyük günahlarımdan dolayı sen beni sorguya çekersin; sen zulmetmeyen adil bir hâkimsin; senin adaletin beni helak eder; ben senin adaletinden sana sığınıyorum. Rabb'im! Bana hücceti tamamladıktan sonra beni cezalandıracak olursan, bu benim günahlarımdan dolayıdır ve eğer beni affedecek olursan, bu da senin sabrın, bağışın ve ihsanından dolayıdır. Senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben zalimlerden oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben bağışlanma dileyenlerden oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben seni tek bilenlerden oldum; Senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni,

مِنَ الْخَائِفِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَجِلِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغِيثِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُكْتَئِبِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِي الْأَوْلِينَ.

اللَّهُمَّ هَذَا ثَنَائِي عَلَيْكَ مُمَجِّدًا، وَإِخْلَاصِي بِذِكْرِكَ مُوَحِّدًا، وَإِقْرَارِي بِآلَائِكَ مَعْدِدًا، وَإِنْ كُنْتُ مُقِرًّا أَنِّي لَمْ أَحْصِهَا لِكَثْرَتِهَا وَسُبُوغِهَا، وَتَظَاهُرِهَا وَتَقَادُمِهَا إِلَى حَادِثٍ، مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنِي بِهِ مَعَهَا مُنْذُ خَلَقْتَنِي وَبَرَأْتَنِي مِنْ أَوَّلِ الْعُمُرِ، مِنْ الْإِغْنَاءِ مِنَ الْفَقْرِ، وَكَشْفِ الضَّرِّ، وَتَسْبِيبِ الْيُسْرِ، وَدَفْعِ الْعُسْرِ، وَتَفْرِيجِ الْكَرْبِ، وَالْعَافِيَةِ فِي الْبَدَنِ، وَالسَّلَامَةِ فِي الدِّينِ، وَلَوْ رَفَدْتَنِي عَلَى قَدْرِ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوْلِينَ وَالْآخِرِينَ، مَا قَدَرْتُ وَلَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ، تَقَدَّسَتْ وَتَعَالَيْتَ مِنْ رَبِّ كَرِيمٍ، عَظِيمٍ رَحِيمٍ، لَا تُحْصَى آلَاؤُكَ، وَلَا يُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ، وَلَا تُكَافَى نِعْمَاؤُكَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَآتِمِّمْ عَلَيْنَا نِعْمَكَ، وَأَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

ben korkanlardan oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben -senin azabından- endişe edenlerden oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben ümit edenlerden oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben yönelenlerden oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben “lâ ilâhe illallah” söyleyenlerden oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben isteyenlerden oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben tesbih edenlerden oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni, ben tekbir söyleyenlerden oldum; senden başka ilâh yoktur, tenzih ederim seni; sen benim Rabb'im ve geçmiş babalarımın Rabb'isin.

Allah'ım! Bu, seni ululayan senamdır, senin tekliğini anmak da benim ihlasımdır, senin saydığım nimetlerine ikrarımdır; her ne kadar ikrar etsem de onların çokluğundan, fazlalığından, açıklığından ve varlıklarının benden önceliğinden dolayı onları saymaya gücüm yetmez; beni yarattığın andan itibaren onların tümü için benden ahd aldın ve hayatımın başından beni fakirlikten zenginliğe ulaştırdın, ben -kendime zulmedenlerden oldum; sıkıntımı giderdin, kolaylık ve rahatlığa sebep oluşturdu, zorlukları defettin, çaresizliğimi giderdin, bedenime sağlık verdin, dinime selamet verdin ve eğer nimetlerini saymam için dünyanın başından sonuna kadar bütün herkes bana yardımcı olsa, ne ben ve ne de onlar nimetlerini sayıp bitirmeye gücümüz yetmez. Sen mukaddes ve yücesin; kerim, ulu ve Rahim bir Rabb'sin. Nimetlerin sayılmaz, senaların söylenip bitirilmez, ihsanların telafi edilmez; Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle ve bize nimetlerini tamamla, sana itaatle bizi saadete erdir; Sen münezzehsin, senden başka ilâh yoktur.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ، وَتَكْشِفُ الشُّوْءَ، وَتُعِيْثُ الْمَكْرُوْبَ، وَتَشْفِي
 السَّقِيْمَ، وَتُعِيْبِي الْفَقِيْرَ، وَتَجْبِرُ الْكَسِيْرَ، وَتَرْحَمُ الصَّغِيْرَ، وَتُعِيْنُ الْكَبِيْرَ،
 وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيْرٌ، وَلَا فَوْقَكَ قَدِيْرٌ، وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ، يَا مُطْلَقَ
 الْمَكْبَلِ الْأَسِيْرِ، يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيْرِ، يَا عِضْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيْرِ،
 يَا مَنْ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَلَا وَزِيْرَ، صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَعْطَنِي
 فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ، أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَأَنْلَتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ، مِنْ نِعْمَةٍ
 تُؤَلِيهَا، وَآلَاءٍ تُجَدِّدُهَا، وَبَلِيَّةٍ تَضْرِبُهَا، وَكُرْبَةٍ تَكْشِفُهَا، وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا،
 وَحَسَنَةٍ تَقْبَلُهَا، وَسَيِّئَةٍ تَنْغَمُّهَا، إِنَّكَ لَطِيْفٌ بِمَا تَشَاءُ خَبِيْرٌ، وَعَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيْرٌ.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِي، وَأَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ، وَأَكْرَمُ مَنْ عَفَى، وَأَوْسَعُ
 مَنْ أَعْطَى، وَأَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ، يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيْمَهُمَا،
 لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْؤُولٌ، وَلَا سِوَاكَ مَأْمُولٌ، دَعَوْتُكَ فَاجَبْتَنِي، وَسَأَلْتُكَ
 فَأَعْطَيْتَنِي، وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي، وَوَثِقْتُ بِكَ فَجَجَيْتَنِي، وَفَزَعْتُ إِلَيْكَ
 فَكَفَيْتَنِي.

Allah'ım! Sen sıkıntısı olanlara icabet edersin, kötülüğü giderirsin, kederi olanlara yardım edersin, hastaya şifa verirsin, fakiri zenginleştirirsin, kırığı onarırsın, küçüğe merhamet edersin, büyüğe yardım edersin; senden başka destek yoktur, senden üstün bir kudret yoktur, sen yücesin, büyüksün; ey esirleri kurtaran, ey küçük çocuğa rızk veren, ey korkup sığınak dileyenlerin sığınağı, ey ortağı ve veziri olmayan! Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle ve bu ikindi vakti kullarından birine verdiğin nimetlerin en üstününü bana ver. Kullarına verdiğin zahiri nimetlerden ve sürekli yenilediğin batini nimetlerden, bertaraf ettiğin belalardan, giderdiğin sıkıntılardan, duyduğun (kabul ettiğin) dualardan, kabul ettiğin iyiliklerden ve örttüğün günahlardan (bana bu nimetlerden ver); gerçekten sen lütuf sahibisin, her şeyden haberin var ve sen her şeye kadirsin.

Allah'ım! Sen kendisinden istenilen en yakın zatsın, en çabuk icabet edensin, en cömert affedensin, en fazla bağışta bulunansın, kendisinden istenileni en iyi duyansın; ey dünya ve ahiretin esirgeyen ve bağışlayanı; senin gibi bir istenilen yoktur, senden başka bir hedef ve arzu yoktur. Çağırduğumda bana icabet edersin, senden istediğimde bana verirsin, sana yöneldiğimde bana şefkat gösterirsin, sana yakardığımda bana yetersin.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ، وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ
 الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ، وَتَمِّمْ لَنَا نِعْمَاءَكَ، وَهَيِّئْ لَنَا عَطَاءَكَ، وَاكْتُبْنَا لَكَ شَاكِرِينَ،
 وَلَا لِآلِكَ ذَاكِرِينَ، آمِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ فَقْدَرَ،
 وَقَدَرَ فَقْهَرَ، وَعُصِي فَسْتَرَ، وَاسْتُغْفِرَ فَعَفَرَ، يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ الرَّاعِبِينَ،
 وَمُنْتَهَى أَمَلِ الرَّاجِينَ، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، وَوَسِعَ الْمُسْتَقِيلِينَ
 رَأْفَةً وَحِلْمًا، اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَفْتَهَا وَعَظَّمْتَهَا
 بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ، وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ،
 الْبَشِيرِ النَّذِيرِ، السِّرَاجِ الْمُنِيرِ، الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، وَجَعَلْتَهُ
 رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلٌ لِذَلِكَ مِنْكَ يَا
 عَظِيمُ فَصِّلْ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ، الْمُتَتَجِبِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ،
 وَتَعَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا، فَالَيْكَ عَجَّتِ الْأَصْوَاتُ بِضُنُوفِ اللُّغَاتِ، فَاجْعَلْ
 لَنَا اللَّهُمَّ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ بَيْنَ عِبَادِكَ، وَنُورٍ
 تَهْدِي بِهِ، وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا، وَبَرَكَاتٍ تُنَزِّلُهَا، وَعَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا، وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ،
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

Allah'ım! Kulun, elçin ve peygamberin Muhammed'e ve onun tertemiz Ehl-i Beyt'inin tümüne rahmet eyle, nimetlerini bize tamamla, bağışlarını bize tatlı kıl, bizi sana şükredenlerden ve senin nimetlerini ananlardan yaz; amin ey alemlerin Rabb'i. Allah'ım! Ey malik olan ve güç yetiren, güç yetiren ve kahreden, kendisine karşı günah işlenen ve -günahı- örten, kendisinden bağışlanma dilenen ve bağışlayan, ey talep eden yönelenlerin hedefi, ümit edenlerin ümidinin zirvesi, ey ilmi her şeyi kuşatan ve rafeti, şefkati ve sabrı özür dileyenleri kapsayan. Allah'ım! Peygamberin, elçin, yaratıklarının arasından seçtiğin, vahyine emin kıldığın, müjdeleyici ve korkutucu, parlak -hidayet- lambası olan ve kendisiyle Müslümanlara minnet bıraktığın ve alemlere rahmet kıldığın Muhammed'le şereflendirdiğin ve yücelttiğin bu ikinci vakti sana yöneliyoruz.

Allah'ım! Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle; nitekim Muhammed senin rahmetine lâyıktır; ey yüce. Ona ve seçkin, tertemiz Ehl-i Beyt'ine rahmet eyle ve bizi af hediyenle ört. Feryat ve figanlar çeşitli dillerle sana yükselmektedir. O halde Allah'ım, bu ikinci vakti kulların arasında taksim ettiğin bütün hayırlardan, hidayet ettiğin nurdan, yaydığın rahmetten, giydirdiğin afiyet elbisinden ve yaydığın rızktan bize de pay ver; ey merhametlilerin en merhametlisi.

اللَّهُمَّ اقْلِبْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غَانِمِينَ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ، وَلَا تُخْلِنا مِنْ رَحْمَتِكَ، وَلَا تَحْرِمْنا ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ، وَلَا لِفَضْلِ ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطَائِكَ قَانِطِينَ، وَلَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ، يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ، وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ.

إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ، وَلِبَيْتِكَ الْحَرَامِ آمِينَ قاصِدِينَ، فَأَعِنَّا عَلَى مَناسِكَنا، وَأَكْمِلْ لَنَا حَجَّنَا، وَأَعْفُ عَنَّا وَعافِنَا، فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِينا فَهِيَ بِذِلَّةِ الاعْتِرَافِ مَوْسُومَةٌ.

اللَّهُمَّ فَأَعْطِنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ ما سَأَلْنَاكَ، وَاکْفِنَا ما اسْتَكْفَيْنَاكَ، فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ، وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرَكَ، نَافِدٌ فِينا حُكْمُكَ، مُحِيطٌ بِنَا عِلْمُكَ، عَدْلٌ فِينا قِضَاؤُكَ، إِقْضِ لَنَا الْخَيْرَ، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ.

Allah'ım! Bu anda bizi kurtuluşa ermiş, saadete kavuşmuş, iyiliğe ulaşmış ve faydalanmış kıl; bizi ümitsizliğe kapılanlardan kılma, bizi rahmetinden mahrum etme, bizi arzuladığımız lütfundan napsiz etme, bizi rahmetinden mahrum etme, ihsanından ümit ettiğimiz lütfunu bizden engelleme, bizi meyus geri çevirme, kapından kovulmuşlardan etme; ey cömertlerin en cömerdi ve ey kerimlerin en kerimi!

Yakinle sana yüz tuttuk, Beyt-i Haram'ına davetine lebbeyk dedik ve onun ziyaretini kastettik; o halde onun amellerinde bize yardımcı ol, haccımızı kemale erdir, bizi affet ve bize afiyet ver; elimizi sana uzattık ve zilletle günahlarımızı itiraf etmekteyiz.

Allah'ım! Bu ikinci vakti senden istediğimiz şeyi bize ver ve senden yapmanı niyaz ettiğimiz şeyi yap; bize senden başka yetecek yoktur, senden başka Rabb'imiz yoktur; hükmün hakkımızda geçerlidir, ilmin bizi kuşatmıştır, hakkımızda hükmün adalettir; bizim için hayrı takdir et ve bizi hayır ehlinden kıl.

اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمِ الْأَجْرِ، وَكَرِيمِ الدُّخْرِ، وَدَوَامِ الْيُسْرِ، وَاعْفِرْ
 لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ، وَلَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ، وَلَا تَصْرِفْ عَنَّا رَأْفَتَكَ
 وَرَحْمَتَكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ
 فَأَعْطَيْتَهُ، وَشَكَرَكَ فَزِدْتَهُ، وَتَابَ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا
 فَخَفَرْتَهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. اللَّهُمَّ وَنَقِّنَا وَسَدِّدْنَا وَاقْبَلْ تَضَرُّعَنَا، يَا
 خَيْرَ مَنْ سُئِلَ، وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِغْمَاضُ
 الْجُفُونِ، وَلَا لَحْظُ الْعُيُونِ، وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكُونِ، وَلَا مَا انْطَوَتْ
 عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ، أَلَا كُلُّ ذَلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ، وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ،
 سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلوًّا كَبِيرًا، تُسَبِّحُ لَكَ السَّمَاوَاتُ
 السَّبْعُ، وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ، فَلَكَ
 الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ، وَعُلوُّ الْجَدِّ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ،
 وَالْأَيَادِي الْجِسَامِ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ، الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ، اللَّهُمَّ أَوْسِعْ
 عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ، وَعَافِنِي فِي بَدَنِي وَدِينِي، وَأَمِنْ خَوْفِي، وَاعْتِقْ
 رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، اللَّهُمَّ لَا تَمَكُرْ بِي، وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي، وَلَا تَخْدَعْنِي،
 وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ.

Allah'ım! Cömertliğine bize büyük mükâfat, iyi birikim ve sürekli huzur ver; bizim tüm günahlarımızı bağışla, bizi helak olanlarla helak etme, rahmetini ve rafetini bizden çevirme; ey merhametlilerin en merhametlisi. Allah'ım! Bu anda bizi, senden hacet istediklerinde hacetlerini verdiklerinden, sana şükrettiklerinde onlar için nimetlerini artırdıklarından, sana tövbe ettiklerinde tövbelelerini kabul ettiklerinden, bütün günahlarından uzaklaştıklarında bağışladıklarından eyle; ey celal ve ikram sahibi.

Allah'ım! Bize başarı ve güç ver; ey kendisinden istenilenlerin en hayırlısı, yakarışımızı kabul et, ey merhamet dilenilenlerin en merhametlisi. Ey kırpıkların kapanışı, gözlerin kırpışı, içlerde gizli olan ve kalplerde saklı olanlar kendisine gizli olmayan; evet, senin ilmin bütün bunları saymış ve hilmin kapsamıştır; sen zalimlerin söylediklerinden münezzeh ve çok yücesin. Yedi kat gökler, yerler ve bunların arasındakiler seni tesbih etmekte; seni tesbih etmeyen hiçbir varlık yoktur. O halde hamd, yücelik ve üstünlük senindir, ey celal ve ikram sahibi, ey lütuf ve ihsanların ve büyük bağışların sahibi! Sen cömert ve kerimsin, şefkatli ve rahimsin. Allah'ım! Helal rızkını bana artır, vücuduma ve dinime afiyet ver, korkuma emniyet ver ve beni cehennem ateşinden kurtar. Allah'ım! Beni hilene müptela etme (tedbirinle beni cezalandırma), ansızın gelen azaba duçar etme, beni rezil etme; cinlerin ve insanların kötülüğünü benden uzaklaştır.”

يا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ، يا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ، ويا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، ويا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِينَ، وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حاجتي التي إن أعطيتها لم يضرني ما منعتني، وإن منعتها لم ينفعني ما أعطيتها، أسألك فكاك رقتي من النار، لا إله إلا أنت، وحديك لا شريك لك، لك الملك، ولك الحمد، وأنت على كل شيء قدير، يا رب يا رب.

إلهي أنا الفقير في غنائي فكيف لا أكون فقيراً في فقري، إلهي أنا الجاهل في علمي فكيف لا أكون جاهولاً في جهلي، إلهي إن اختلاف تدبيرك، وسرعة طوإ مقاديرك، منعا عبادك العارفين بك عن السكون إلى عطاء، واليأس منك في بلاء، إلهي مني ما يليق بلؤمي ومنك ما يليق بكرمك.

إلهي وصفت نفسك باللطف والرأفة لي قبل وجود ضغفي، أفتمنعني منهما بعد وجود ضغفي. إلهي إن ظهرت المحاسن مني فبفضلك، ولك المنة علي، وإن ظهرت المساوي مني فبعذلك، ولك الحجة علي إلهي كيف تكلني وقد تكفلت لي، وكيف أضام وأنت الناصر لي، أم كيف أخيب وأنت الحفي بي، ها أنا أتوسل إليك بفقري إليك، وكيف أتوسل إليك بما هو محال أن يصل إليك، أم كيف أشكو إليك حالي وهو لا يخفي عليك، أم كيف أترجم بمقالي وهو منك برز إليك، أم كيف تُخيب أمالي وهي قد وفدت إليك، أم كيف لا تحسن أحوالي وبك قامت.

Sonra İmam, mübarek başını gökyüzüne doğru kaldırdı ve gözlerinden yaşlar aktığı bir halde yüksek sesle şöyle devam etti:

“Ey duyanların en iyi duyanı, ey görenlerin en iyi göreni, ey en süratli hesaba çeken ve ey merhametlilerin en merhametlisi! Muhammed’e ve değerli ve kutlu Ehl-i Beyt’ine rahmet eyle. Allah’ım! Senden, bana verdiğinde, benden alıkoyduğun şeylerin artık bana zarar dokundurmayacağı ve benden alıkoyduğunda artık verdiğin şeylerin bana yararı olmayacağı hacetimi istiyorum. Beni cehennemden kurtar; senden başka ilâh yoktur; teksin, ortağın yoktur; mülk senindir, hamd sana mahsustur ve senin her şeye gücün yeter; ya Rabb’i, ya Rabb’i, ya Rabb’i!”

İmam (a.s) “ya Rabb’i, ya Rabb’i” kelimesini tekrarlarlarken beraberinde bulunanlar “âmin” diyor ve gözyaşı döküyorlardı. Hicaz güneşi Arafat tepelerinin ardından yavaş yavaş batmak üzereydi. İmam Hüseyin (a.s) beraberinde bulunanlarla birlikte Arafat tepesinin eteğinden yavaşça aşağı indi ve Arafat çölünü Meş’ar-ı Haram’a doğru terk etti.

Seyyid İbn Tāvus “İkbal” adlı kitabında “ya Rabbi, ya Rabbi, ya Rabbi” sözlerinden sonra şunu da ekliyor:

İlahi! Ben zenginliğimde fakirim (sana muhtacım); o halde fakirliğimde nasıl fakir (muhtaç) olmayayım? İlahi! Ben bilgimde cahilim, o halde cahilliğimde nasıl cahil olmayayım? İlahi! Tedbirinin farklı ve takdirlerinin süratli oluşu, seni tanıyan kullarının senin bağışın sakın ve karşısında rahat olmalarına ve bela karşısında senden ümit kesmelerine engel olmuştur. İlahi! Kınanmama neden olan şey benden, senin bağış ve keremine yaklaşan şey ise sendendir.

İlahi! Benim zayıf varlığımı yaratmadan önce kendini bana rahmet ve keremle tavsif ettin; şimdi zayıf bir vücuda sahip olduktan sonra lütuf ve şefkatini engelleyecek misin?! İlahi! Eğer benden güzellikler görünse, bu senin bana ihsan ve lütfündendir ve eğer bende çirkinlikler belirse bu da senin adaletinden ve bana hücceti tamamlamandır. İlahi! Nasıl kendime bırakırsın beni, oysa işlerimi sen üstlendin ve nasıl biri bana zulmedebilir, oysa yarımıcım sensin veya lütfundan nasıl mahrum olurum, oysa hakkımda şefkatlisin. Evet, ben sana muhtaç olduğum halde sana tevessül ediyorum, beni sana ulaştırması imkânsız olan bir şeye nasıl tevessül edeyim? Veya halim sana gizli olmadığı halde onu sana nasıl şikâyet edeyim? Sözüm sana açık olduğu halde onu sana nasıl açıklayayım? Veya arzularım sana ulaşmışken nasıl ümitsizliğe düşeyim? Hallerim senin vasıtanla oluştuğu halde onları nasıl iyileştirmezsin?

إِلَهِي مَا أَلْطَفَكَ بِي مَعَ عَظِيمِ جَهْلِي، وَمَا أَرْحَمَكَ بِي مَعَ قَبِيحِ فِعْلِي،
 إِلَهِي مَا أَقْرَبَكَ مِنِّي وَأَبْعَدَنِي عَنْكَ، وَمَا أَرَأَفَكَ بِي فَمَا الَّذِي يَحْجُبُنِي
 عَنْكَ، إِلَهِي عَلِمْتُ بِإِخْتِلَافِ الْآثَارِ، وَتَنَقُّلَاتِ الْأَطْوَارِ، أَنَّ مُرَادَكَ مِنِّي
 أَنْ تَتَعَرَّفَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ، حَتَّى لَا أَجْهَلَكَ فِي شَيْءٍ، إِلَهِي كُلَّمَا
 أَخْرَسَنِي لُؤْمِي أَنْطَقَنِي كَرَمُكَ، وَكُلَّمَا آيَسَّنِي أَوْصَافِي أَطْمَعَنِي مِنَّاكَ،
 إِلَهِي مَنْ كَانَتْ مَحَاسِنُهُ مَسَاوِي، فَكَيْفَ لَا تَكُونُ مُسَاوِيَهُ مَسَاوِي، وَمَنْ
 كَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِي، فَكَيْفَ لَا تَكُونُ دَعَاوِيَهُ دَعَاوِي.

إِلَهِي حُكْمُكَ النَّافِذُ، وَمَسِيَّتُكَ الْقَاهِرَةُ لَمْ يَثْرُكَ لِذِي مَقَالٍ مَقَالاً، وَلَا لِذِي
 حَالٍ حَالاً، إِلَهِي كَمْ مِنْ طَاعَةٍ بَنَيْتُهَا، وَحَالَةٍ شَيْدْتُهَا، هَدَمَ إِعْتِمَادِي عَلَيْهَا
 عَذْلُكَ، بَلْ أَقَالَنِي مِنْهَا فَضْلُكَ، إِلَهِي إِنَّكَ تَعَلَّمُ أَنِّي وَإِنْ لَمْ تَدِمِ الطَّاعَةُ
 مَنِيغَةً جَزْماً فَقَدْ دَامَتْ مَحَبَّةً وَعِزْماً، إِلَهِي كَيْفَ أَعَزِمُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ،
 وَكَيْفَ لَا أَعَزِمُ وَأَنْتَ الْأَمِيرُ، إِلَهِي تَرُدُّدِي فِي الْآثَارِ يُوجِبُ بُعْدَ الْمَزَارِ،
 فَاجْمَعْنِي عَلَيْكَ بِخِدْمَةٍ تُوصِلُنِي إِلَيْكَ، كَيْفَ يُسْتَدَلُّ عَلَيْكَ بِمَا هُوَ فِي
 وُجُودِهِ مُفْتَقِرٌ إِلَيْكَ، أَيْكُونُ لِغَيْرِكَ مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ، حَتَّى يَكُونَ هُوَ
 الْمُظْهَرُ لَكَ، مَتَى غِيبَتْ حَتَّى تَحْتَاجَ إِلَى دَلِيلٍ يَدُلُّ عَلَيْكَ، وَمَتَى بَعُدَتْ
 حَتَّى تَكُونَ الْآثَارُ هِيَ الَّتِي تُوصِلُ إِلَيْكَ، عَمِيَتْ عَيْنٌ لَا تَرَاكَ عَلَيْهَا رَقِيماً،

İlahi! Cehaletimin büyük olmasına rağmen bana ne kadar da lütufta bulunuyorsun, amellerim kötü olduğu halde bana karşı ne kadar da şefkatlisin?! İlahi! Sen bana ne kadar da yakınsın, oysa ben senden ne kadar uzağım. Bana karşı o kadar şefkatli olmana rağmen beni senden alıkoyan şey nedir?! İlahi! Etkilenmelerden ve etraftaki değişimlerden her şeyde kendini bana tanıtmak istediğini ve böylece hiçbir şeyde senden gafil olmamamı istediğini anladım. İlahi! Her ne kadar zilletim beni dilsizleştirse de kerem ve bağışın beni konuşturmuştur ve her ne kadar sıfatlarımı beni ümitsizliğe düşürse de ihsan ve nimetlerin beni tamahlandırmaktadır. İlahi! İyilikleri kötülük olan kimsenin kötülükleri nasıl kötü olmasın?! Gerçekleri batıl olan birinin batıl davaları nasıl batıl olmasın?!

İlahi! Geçerli hükmün ve galip meşiyetin ne konuşana konuşma ve ne de hal sahibine sabit bir hal yeri bırakır. İlahi! Nice zamanlar bir itaate karar verdim ve azmettim de -evrenin düzeninin hayrına olan- senin adaletin ona güvenimi yıktı; hatta lütfün beni ondan geri çevirdi. İlahi! Sen iyi biliyorsun ki eğer sürekli sana itaat etmesem de kalbimde sürekli muhabbet ve itaat azmi var. İlahi! Sen kahrken ben nasıl azmedeyim ve sen emrettiğin halde ben nasıl -senin itaatine- azmetmeyeyim?! İlahi! Teker teker tüm nişanelerine bakmam, sana ulaşmamın uzamasına neden oluyor; o halde beni sana ulaştıracak bir hizmet ver bana. Kendi varlığında sana muhtaç olan bir şey senin varlığına nasıl delil olsun ki?! Acaba senin zuhur etmediğin bir zuhur ve açıklık var mı ki seni zahir etsin?! Sen ne zaman gayıptın ki seni açığa çıkaracak bir delile ihtiyaç olsun? Sen ne zaman uzaktın ki nişaneler sana ulaştırsın? Sürekli gözettiğin halde seni görmeyen göz kör olsun, senin aşk ve sevginden bir pay almayan bir kul ziyan görsün.

وَخَسِرْتُ صَفْقَةً عَبِيدٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّكَ نَصِيبًا، إِلَهِي أَمَرْتُ بِالرُّجُوعِ
 إِلَى الْآثَارِ فَأَرْجِعْنِي إِلَيْكَ بِكِسْوَةِ الْأَنْوَارِ، وَهِدَايَةِ الْإِسْتِبْصَارِ، حَتَّى
 أَرْجِعَ إِلَيْكَ مِنْهَا كَمَا دَخَلْتُ إِلَيْكَ مِنْهَا، مَضُونِ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَيْهَا،
 وَمَرْفُوعِ الْهَمَّةِ عَنِ الْإِعْتِمَادِ عَلَيْهَا، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، إِلَهِي هَذَا
 دُلِّي ظَاهِرًا بَيْنَ يَدَيْكَ، وَهَذَا حَالِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ، مِنْكَ أَطْلُبُ الْوُضُوءَ
 إِلَيْكَ، وَبِكَ أَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ، فَاهْدِنِي بِنُورِكَ إِلَيْكَ، وَأَقِمْنِي بِصِدْقِ الْعُبُودِيَّةِ
 بَيْنَ يَدَيْكَ، إِلَهِي عَلِّمْنِي مِنْ عِلْمِكَ الْمَخْزُونِ، وَضَيِّ بِسِرِّكَ الْمَضُونِ.
 إِلَهِي حَقِّقْنِي بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ، وَاسْلُكْ بِي مَسْلَكَ أَهْلِ الْجَذْبِ،
 إِلَهِي أَعْنِنِي بِتَدْبِيرِكَ لِي عَنْ تَدْبِيرِي، وَبِاخْتِيَارِكَ عَنِ اخْتِيَارِي، وَأَوْقِفْنِي
 عَلَى مَرَائِجِ اضْطِرَارِي، إِلَهِي أَخْرِجْنِي مِنْ ذُلِّ نَفْسِي، وَطَهِّرْنِي مِنْ
 شَكِّي وَشُرُكِي قَبْلَ حُلُولِ رَمْسِي، بِكَ أَنْتَصِرُ فَاَنْصُرْنِي، وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ
 فَلَا تَكِلْنِي، وَإِيَّاكَ أَسْأَلُ فَلَا تُخَيِّبْنِي، وَفِي فَضْلِكَ أَرْغَبُ فَلَا تَحْرِمْنِي،
 وَبِجَنَابِكَ أَنْتَسِبُ فَلَا تُبْعِدْنِي، وَبِبَابِكَ أَقِفُ فَلَا تَطْرُدْنِي، إِلَهِي تَقَدَّسْ
 رِضَاكَ أَنْ يَكُونَ لَهُ عِلَّةٌ مِنْكَ، فَكَيْفَ يَكُونُ لَهُ عِلَّةٌ مِنِّي، إِلَهِي أَنْتَ الْغَنِيُّ
 بِذَاتِكَ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ النُّفْعُ مِنْكَ، فَكَيْفَ لَا تَكُونُ غَنِيًّا عَنِّي، إِلَهِي إِنَّ
 الْقَضَاءَ وَالْقَدَرَ يُمَتِّنِي، وَإِنَّ الْهَوَى بِوَثَائِقِ الشُّهُوَةِ أَسْرَنِي.

İlahi! -Seni tanımak için- nişanelerine müracaat etmeyi emretmişsin; ancak beni nurlarının tecellisine ve müşahede kılavuzluğuna götür ki onları görerek sana döneyim (seni müşahede edeyim) ve onların vasıtasıyla senin (marifet sınırına) girdiğimde kalp gözüm onlara teveccüh etmekten masun ve onlara güvenmekten yüce olsun; her şeye ancak sen kadirsin. İlahi! Huzurunda açık olan zelliğim budur; sana gizli olmayan halim budur; sana ulaşmayı senden diliyorum ve senin varlığına senden delil istiyorum; o halde beni kendi nurunla sana yönlendir; halis ve samimi bir kullukla beni kendi huzurunda sabit kıl. İlahi! Bana gizli ilminden öğret, korunmuş örtünle beni koru.

İlahi! Ruhumu sana yakın olan kullarının gerçekleriyle donat ve cezbolanların gidişatında götür beni. İlahi! Kendi tedbirinle, tedbirime ve kendi ihtiyarınla öz ihtiyarına ihtiyacımı gider (beni kendime bırakma) ve ıstırar durumlarına beni vakıf kıl. İlahi! Beni nefsimin zilletinden çıkar; ölümüm gelip çatmadan beni sana karşı şirk ve şüpheden temizle. Senden yardım diliyorum; o halde bana yardım et. Sana tevekkül ediyorum; beni kendime bırakma. Senden diliyorum; ümidimi kesme. Lütuf ve fazlına yöneliyorum; beni mahrum etme. Kulluğumu sana nispet veriyorum; beni uzaklaştırma. Senin kerem kapında durdum; beni kovma. İlahi! Rızan, kendi tarafından bir kusuru olmaktan münezzehtir; o halde benim tarafımdan nasıl bir kusuru olabilir?! İlahi! Sen kendi zatında sana bir yarar ulaşmasına muhtaç değilsin; o halde bana nasıl ihtiyacın olsun?! İlahi! Kaza ve kader beni arzulandırmakta, nefsimin hevesleri beni şehvet bağlarına esir etmektedir.

فَكُنْ أَنْتَ النَّصِيرَ لِي، حَتَّى تَنْصُرَنِي وَتُبْصِرَنِي، وَأَعِينِي بِفَضْلِكَ حَتَّى
 أَسْتَعِينِي بِكَ عَنْ طَلْبِي، أَنْتَ الَّذِي أَشْرَقْتَ الْأَنْوَارَ فِي قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ
 حَتَّى عَرَفُوكَ وَوَحَّدُوكَ، وَأَنْتَ الَّذِي أَزَلْتَ الْأَغْيَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ
 حَتَّى لَمْ يُحِبُّوا سِوَاكَ، وَلَمْ يَلْجَأُوا إِلَى غَيْرِكَ، أَنْتَ الْمُؤَنِّسَ لَهُمْ حَيْثُ
 أَوْحَشْتَهُمُ الْعَوَالِمَ، وَأَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَهُمْ حَيْثُ اسْتَبَانَتْ لَهُمُ الْمَعَالِمُ،
 مَاذَا وَجَدَ مَنْ فَقَدَكَ، وَمَا الَّذِي فَقَدَ مَنْ وَجَدَكَ. لَقَدْ خَابَ مَنْ رَضِيَ
 دُونَكَ بَدَلًا، وَلَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغَى عَنْكَ مُتَحَوِّلًا، كَيْفَ يُرْجَى سِوَاكَ
 وَأَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْإِحْسَانَ، وَكَيْفَ يُطَلَّبُ مِنْ غَيْرِكَ وَأَنْتَ مَا بَدَلْتَ عَادَةَ
 الْإِمْتِنَانِ، يَا مَنْ أَذَاقَ أَحِبَّاءَهُ حَلَاوَةَ الْمُؤَانَسَةِ، فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُتَمَلِّقِينَ،
 وَيَا مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِيَاءَهُ مَلَابِسَ هَيْبَتِهِ، فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُسْتَغْفِرِينَ، أَنْتَ
 الذَّاكِرُ قَبْلَ الذَّاكِرِينَ، وَأَنْتَ الْبَادِئُ بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِينَ، وَأَنْتَ
 الْجَوَادُ بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلْبِ الطَّالِبِينَ، وَأَنْتَ الْوَهَّابُ ثُمَّ لِمَا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ
 الْمُسْتَقْرَضِينَ. إِلَهِي أَطْلُبُنِي بِرَحْمَتِكَ حَتَّى أَصِلَ إِلَيْكَ، وَاجْذِبْنِي بِمَنِّكَ
 حَتَّى أَقْبَلَ عَلَيْكَ.

O halde sen benim yardımcım olarak nefsimi karşı beni zafere ulaştır, bana basiret ver. Kendi lütfünle beni zenginleştir ki senin lütfünle isteklerime ihtiyacım olmasın. Velilerinin kalplerine nurları ışılatan, böylece seni tanımalarını, bir ve tek bilmelerini sağlayan sensin. Sevgililerinin kalbinden senden başkalarını çıkartan ve böylece senden başkalarını sevmemelerini ve senden başkasına sığınmamalarını sağlayan sensin. Varlıklar dehşete düşürdüğünde onların munisi sensin. Bütün nişanelerden uzak olduklarında onları hidayet eden sensin. Seni kaybeden neyi bulmuştur! Seni bulan neyi kaybetmiştir?!

Senin yerine bir bedel dileyen mahrum olmuştur. Senden yüz çevirip istemeyen zarar etmiştir. İhsan ve bağışını hiçbir zaman kesmediğin halde senden başkasına nasıl ümit beslenebilir?! Sen nimet verme alışkanlığını değiştirmedeğin halde senden başkasından nasıl istenebilir?! Ey muhiplerine ünsiyetinin tadını tattıran ve böylece sadece kendi huzurunda sevgilerini dile getirmelerini sağlayan! Ey velilerine heybetinin elbisesini giydiren ve böylece istiğfar dilemelerine neden olan! Ananlar seni anmadan sen onları anarsın. Abidler sana yönelmeden sen onlara ihsanda bulunmaya başlarsın. Talep edenler talep etmeden, onlara bağışta bulunan cömert sensin. Sen karşılıksız bağışlayan ve sonra bize bağışta bulunduğu şeyden borç isteyensin. İlahi! Sana ulaşmam için beni merhametinle talep et, sana yönelmem için nimetlerine çek beni.

إِلَهِي إِنَّ رَجَائِي لَا يَنْقَطِعُ عَنْكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ، كَمَا أَنَّ خَوْفِي لَا يُزِيلُنِي
وَإِنْ أَطَعْتُكَ، فَقَدْ دَفَعْتَنِي الْعَوَالِمَ إِلَيْكَ، وَقَدْ أَوْقَعَنِي عِلْمِي بِكَرَمِكَ
عَلَيْكَ، إِلَهِي كَيْفَ أَخِيبُ وَأَنْتَ أَمَلِي، أَمْ كَيْفَ أَهَانُ وَعَلَيْكَ مُتَكَلِّي، إِلَهِي
كَيْفَ أَسْتَعِزُّ وَفِي الدِّلَّةِ أَرْكَزْتَنِي، أَمْ كَيْفَ لَا أَسْتَعِزُّ وَإِلَيْكَ نَسَبْتَنِي.

إِلَهِي كَيْفَ لَا أَفْتَقِرُ وَأَنْتَ الَّذِي فِي الْفُقَرَاءِ أَقَمْتَنِي، أَمْ كَيْفَ أَفْتَقِرُ
وَأَنْتَ الَّذِي بِجُودِكَ أَغْنَيْتَنِي، وَأَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُكَ تَعَرَّفْتَ لِكُلِّ
شَيْءٍ فَمَا جَهَلَكِ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الَّذِي تَعَرَّفْتَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ، فَزَائِنُكَ
ظَاهِرًا فِي كُلِّ شَيْءٍ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ اسْتَوَى بِرَحْمَانِيَّتِهِ
فَصَارَ الْعَرْشُ غَيْبًا فِي ذَاتِهِ، مَحَقَّتِ الْآثَارَ بِالْآثَارِ، وَمَحَوَّتِ الْأَعْيَارَ
بِمُحِيطَاتِ أَفْلَاكِ الْأَنْوَارِ، يَا مَنْ اخْتَجَبَ فِي سُرَادِقَاتِ عَرْشِهِ عَنْ أَنْ
تُذْرِكَهُ الْأَبْصَارُ، يَا مَنْ تَجَلَّى بِكَمَالِ بَهَائِهِ، فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ مِنَ الْإِسْتِوَاءِ،
كَيْفَ تَحْفَى وَأَنْتَ الظَّاهِرُ، أَمْ كَيْفَ تَغِيبُ وَأَنْتَ الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ، إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ .

İlahi! Sana karşı itaatsizlik etsem bile senden ümidim kesilmez; nitekim sana itaat etsem bile içimden senin korkun çıkıp gitmez; tüm âlem beni sana doğru itiyor; kerem ve yüceliğin hakkında bilgim beni senin huzuruna sürüklüyor. İlahi! Sen benim arzum olduğun halde nasıl ümidimi keseyim veya sana tevekkül ettiğim halde bana nasıl ihanet edilebilir?! İlahi! Beni zillette tuttuğun halde nasıl izzet davasında bulunabilirim veya kendimi senin kulun saydığım halde nasıl izzet davasında bulunmayayım?!

İlahi! Beni muhtaçlar arasında tuttuğun halde nasıl muhtaç olmayayım veya kendi zenginliğiyle beni zenginleştirdiğin halde nasıl muhtaç olabilirim?! Sen kendisinden başka bir ilâh olmayan zatısın. Sen kendini her şeye tanıdın ve hiçbir şey seni tanımaktan cahil değildir. Sen bütün şeylerde -tecelli ederek- kendini bana tanıttın ve böylece her şeyde seni aşikâr gördüm; her şeyde aşikâr olan sensin. Ey geniş rahmetiyle tüm âleme ihata eden ve arş kendi zatında gizli kalan! Varlık nişanelerini başka varlık nişaneleriyle yok ettin ve nurlarının tecellisinin ihatasıyla gayrileri mahvettin. Ey arşının galip nurunun perdelerinde gözlerin görmesinden gizli kalan! Ey mükemmel nuruyla tecelli eden ve azameti tüm varlık âlemini kapsayan! Yegâne apaçık olduğun halde nasıl gizli olursun sen veya hazırdaki gözetici olduğun halde nasıl gayip olursun sen?! Doğrusu senin her şeye gücün yeter. Hamd yalnız tek olan Allah'a hasır.”